

Bacheloroppgave

ADM650 Jus og administrasjon

Bellonas innflytelse på EU

Dara-Dorothy Donkor

Totalt antall sider inkludert forsiden: 32

Molde, 27.05.2016

Obligatorisk egenerklæring/gruppeerklæring

Den enkelte student er selv ansvarlig for å sette seg inn i hva som er lovlige hjelpemidler, retningslinjer for bruk av disse og regler om kildebruk. Erklæringen skal bevisstgjøre studentene på deres ansvar og hvilke konsekvenser fusk kan medføre. Manglende erklæring fritar ikke studentene fra sitt ansvar.

Du/dere fyller ut erklæringen ved å klikke i ruten til høyre for den enkelte del 1-6:		
1.	Jeg/vi erklærer herved at min/vår besvarelse er mitt/vårt eget arbeid, og at jeg/vi ikke har brukt andre kilder eller har mottatt annen hjelp enn det som er nevnt i besvarelsen.	☒
2.	Jeg/vi erklærer videre at denne besvarelsen: <ul style="list-style-type: none">• ikke har vært brukt til annen eksamen ved annen avdeling/universitet/høgskole innenlands eller utenlands.• ikke refererer til andres arbeid uten at det er oppgitt.• ikke refererer til eget tidligere arbeid uten at det er oppgitt.• har alle referansene oppgitt i litteraturlisten.• ikke er en kopi, duplikat eller avskrift av andres arbeid eller besvarelse.	☒
3.	Jeg/vi er kjent med at brudd på ovennevnte er å <u>betrakte som fusk</u> og kan medføre annullering av eksamen og utestengelse fra universiteter og høgskoler i Norge, jf. Universitets- og høgskoleloven §§4-7 og 4-8 og Forskrift om eksamen §§14 og 15.	☒
4.	Jeg/vi er kjent med at alle innleverte oppgaver kan bli plagiatkontrollert i Ephorus, se Retningslinjer for elektronisk innlevering og publisering av studiepoenggivende studentoppgaver	☒
5.	Jeg/vi er kjent med at høgskolen vil behandle alle saker hvor det forligger mistanke om fusk etter høgskolens retningslinjer for behandling av saker om fusk	☒
6.	Jeg/vi har satt oss inn i regler og retningslinjer i bruk av kilder og referanser på biblioteket sine nettsider	☒

Publiseringsavtale

Studiepoeng: 15

Veileder: Ove Bjarnar

Fullmakt til elektronisk publisering av oppgaven

Forfatter(ne) har opphavsrett til oppgaven. Det betyr blant annet enerett til å gjøre verket tilgjengelig for allmennheten (Åndsverkloven. §2).

Alle oppgaver som fyller kriteriene vil bli registrert og publisert i Brage HiM med forfatter(ne)s godkjenning.

Oppgaver som er unntatt offentlighet eller båndlagt vil ikke bli publisert.

Jeg/vi gir herved Høgskolen i Molde en vederlagsfri rett til å gjøre oppgaven tilgjengelig for elektronisk publisering:

ja nei

Er oppgaven båndlagt (konfidensiell)?

ja nei

(Båndleggingsavtale må fylles ut)

- Hvis ja:

Kan oppgaven publiseres når båndleggingsperioden er over?

ja nei

Er oppgaven unntatt offentlighet?

ja nei

(inneholder taushetsbelagt informasjon. Jfr. Offl. §13/Fvl. §13)

Dato: 27.05.2016

Forord

Å arbeide med denne oppgaven har vært spennende og lærerikt i tillegg til at den har vært innen et arena som vekket interesse for, blant de samfunnsvitenskapelige fagene jeg ble tilbydd ved Høyskolen i Molde.

Jeg ønsker og spesielt å rette en takk til min veileder Ove Bjanar for en veldig god veiledning underveis i oppgaven, samtidig som han har vært motiverende og en flott inspirasjon til at det ble mulig å skrive denne oppgaven

Sammendrag

Denne oppgaven tar for seg hvordan frivillige organisasjoner som en del av sivilsamfunnet spiller en viktig rolle i utformingen og implementeringen av offentlig politikk. Oppgaven fokuserer senere på Bellona som er en frivillig interesseorganisasjon som kjemper for et bedre klima og energiutvikling. Vi tar utgangspunkt i hvordan denne norske frivillighetsorganisasjonen har vært bærekraftig nok til å spille en sentral rolle i EU sin klima og energipolitikk uten, å gi slipp på sin autonomi som en selvstendig interesseorganisasjon. Oppgaven undersøker om deres relasjon med EU kan belyses gjennom en relasjonsformmodell, og om den kan avdekke grunnen til at de er blitt en kjent og viktig støttespiller for EU. Modellen antar at valg av relasjonsform mellom frivillige organisasjoner og offentlige institusjoner har betydning for deres påvirkningskraft i utgangspunktet vil bli og hvor mye autonomi de får beholde i samarbeid med offentlige institusjoner.

Oppgaven synes å bekrefte denne antagelse, men peker på at Bellona sin ytre og indre struktur, med plassering og kompetansenivå har hatt en enda større effekt i den relasjonen de har med EU enn, den relasjonsforms modellen skulle tilsi. I dag virker deres samarbeid med EU gjennom en form for gjensidig avhengighet samspill med lobbyisme og deliberativ korporativt relasjonsform.

Innhold

1.0	Innledning	1
1.1	Organisasjon og offentlig politikk	1
1.2	Ngo i lys av demokrati-begrepet	2
1.3	Problemstilling	4
1.4	EU-Kommisjonen	5
1.5	Bellona	5
1.5.1	Indre og ytre struktur	5
1.5.2	Bellona og EU	6
2.0	De tradisjonelle deltakerkanalene	7
2.1	De fire idealmodellene	7
2.1.1	Neokorporatisme	7
2.1.2	Nettverk/governance	8
2.1.3	Interessekorporatisme	9
2.1.4	Deliberativ korporatisme	9
3.0	Forskningsdesign og metode	10
3.1	Bellona som undersøkelsesobjekt	11
3.2	Metode og kildebruk	11
4.0	Analyse og drøfting	14
4.1	Interessekorporatisme og nettverk/governance anvendt på Bellona	14
4.2	Deliberativ korporatisme og lobbyisme anvendt på Bellona	15
5.0	Konklusjon	19
6.0	Avslutning	20
	Referanseliste	21

1.0 Innledning

Vi lever i et demokratisk land, hvor vi mener at folkets meninger, vilje og ønsker er med på å forme politikken. Demokrati er opprinnelig et gresk ord hvor ” demos ” betyr folket og ” kratein ” kan oversettes til styre. Om vi så oversetter dette betyr begrepet demokrati folkestyre (Hansen, 2007:40). Dette er i Norge og flere andre land en styringsform hvor borgerne gjennom det som kalles indirekte eller representativt demokrati, velger representanter som, styrer landet på vegne av dem selv. Dette gir borgerne deltakelse i de politiske prosessene, selv om de ikke er med på beslutningsprosessen.

Vi har overlatt dette ansvaret til de representantene vi gjennom flertallsstyre har valgt skal ha plass inne på Stortinget, hvor Regjeringen tar direkte avgjørelser for oss (Hansen, 2007:42).

Leddet mellom borgerne og forvaltningen går gjennom valgkanalen (representativ demokrati), demokratiet blir derfor indirekte.

Det finnes andre kanaler hvor vi som borgere kan få innflytelse på den offentlige myndighet, utenom den tradisjonelle valgkanalen. Gjennom en deltakerrolle i et deltakerdemokrati har borgerne en mulighet til å påvirke, kritisere og kontrollere innholdet i den politiske prosessen, noe som de ikke vil ha mulighet til å gjøre kun ved å delta i den tradisjonelle representative kanalen. Gjennom organisasjonskanalen vil det være mulig for borgere å ha et direkte ledd til forvaltningen. Det er her snakk om det sivile samfunn sin utformingen og implementeringen av offentlig politikk. Dette tilsvarer på mange måter. Dannelsen av interesseorganisasjoner. Her samler borgerne seg kollektivt for å sammen fremme saker som er viktige for hele samfunnet. Slik er de frivillige organisasjonene med en kompetent og innsiktsfull aktør også i det offentlige rom.

1.1 Organisasjon og offentlig politikk

Organisasjoner har en viktig rolle å spille i offentlige politikk. Dette gjelder spesielt Ngo som vil være fokuset i denne oppgaven. Dette gjelder når det kommer til både implementeringen og utformingen av politikken (Enjolras, Waldahl. 2009:7). Det finnes mange forskjellige definisjonen: en organisasjon er, men vi har her valgt denne definisjonen ” en organisasjon er en planlagt sammenslutning av personer i den hensikt å oppnå bestemte mål ” (Anderson, 2009:15). Dette vil nærmere bety at en Ngo er en organisasjon er sosialt konstruert, hvor og konstruksjon og implementering å oppnå et eller

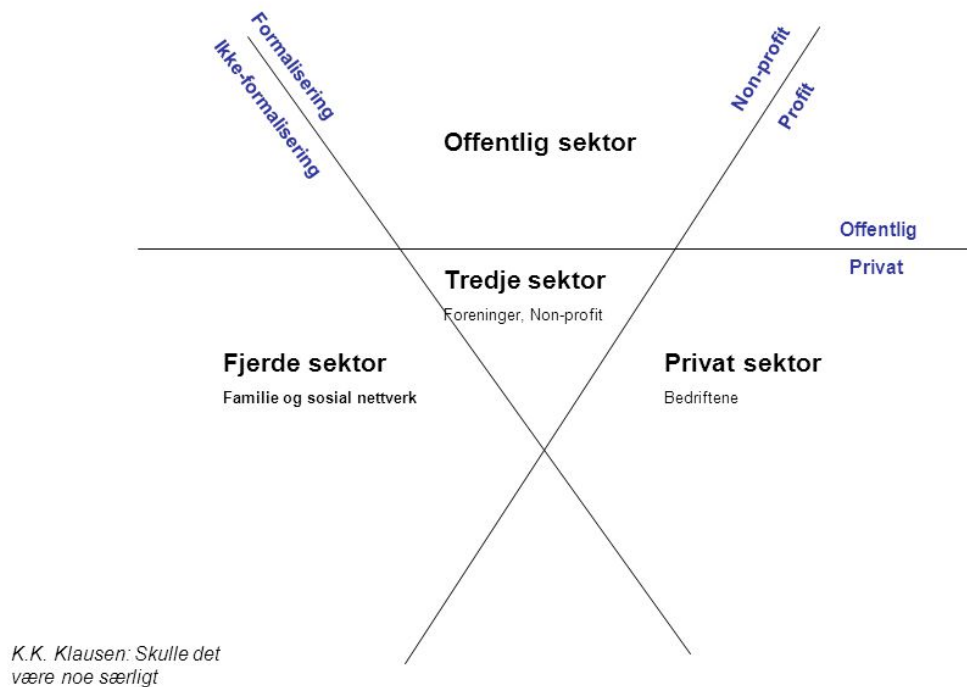
flere mål. Organisasjoner blir til når mennesker med like normer, verdier og oppfatninger innser at hvis de danner sterke kollektiver, vil de stå sterkere og få stemmene sine hørt for oppnå egne interesser eller tilegne seg egne fordeler. Det kan sies at en kultur tar form og det dannes en strategi med sikte på en visjon om å nå det felles målet. Dette er en grunnleggende virkemåte med frivillige organisering.

Ngo sin rolle i et demokrati er viktig på to måter. Gjennom in-put får de representert ulike interesser og identiteter som er å finne i samfunnet, og dette gjøres gjennom å få frem befolkningens meninger, verdier og behov i det offentlige debatt (Ibid:7). Her skal vi se på hvordan den frivillige organisasjonen og det offentlige relasjon er institusjonalisert. Vi velger her å se på frivillige organisasjoner som private aktører, som gjennom frivillig sammenslutning bidrar i implementeringen av offentlig politikk (Ibid:7). De private aktørene som her er de frivillige organisasjonene kalles, ”frivillige” fordi man kan velge om man vil tilslutte seg dem og om man vil ha rett til exit, som rett til å avslutte medlemskapet sitt når man finner behov for det. Disse frivillige organisasjonene har til hensikt til å fremme enkelte grupper sine interesse, derfor kalles de også interesseorganisasjoner (Hansen, 2011:244). Med deres evne til å kunne påvirke utformingen og beslutningsprosessen i det nasjonale politiske system, sikter vi til hvordan inngrep fra offentlig institusjoner, som EU, påvirker en frivillige organisasjon som Bellona sin autonomi.

1.2 Ngo i lys av demokrati-begrepet

Som det ble nevnt tidligere, folkesuverenitetsprinsippet at folket skal ha rett i å styre seg selv gjennom valgte representanter. Det er også andre prinsipper som står i fokus, som gjør demokrati levedyktig. Vi skal her se på menneskerettighets prinsippet. Dette prinsippet har sitt utgangspunkt i menneskets naturrett (Hansen, 2011:58) Som er at mennesket må kunne ha tale og trykkefrihet. Generelt sagt skal alle individer ha rett til å kunne ytre sine meninger. Dette finner vi nedskrevet i vår grunnlov som er bygget på FN-menneskerettighetene (Ibid:59). Dette vil tilsi at man kan fremme og ytre sine meninger og interesser gjennom å bli med eller danne en frivillighets organisasjon uten at man kan bli sanksjonert av staten. Dannelsen av frivillige organisasjoner ble en ny måte å påvirke staten på. Det ga borgerne rom for å kritisere, være enige eller være imot statens utforminger og beslutninger. Dette ble en ny form for politisk deltakelse.

De fire sektorene

Figur 1 - De fire sektorene

På denne måten utvidet organisasjonene det demokratiske rom for innspill fra borgere og for påvirkningen på offentlig sektor.

Ngo omtales som den tredje sektor, og plasseres i et landskap imellom sivilsamfunn (familie og sosial nettverk), privat sektor (bedrifter, marked) og offentlig sektor (Hansen, 2011, 245:29). Frivillighetsorganisasjoner er viktige for demokratiet vårt fordi de er det aktive leddet mellom offentlige sektor, det sivile samfunn og markedet. (Ibid:245).

Utenom våre partier så er Ngo i sivile samfunn de som tar på seg ansvaret for å lage mål og politisere de spørsmål som i utgangspunktet var et privat spørsmål. Med andre ord så virker Ngo som et forstørrelsesglass på samfunnsproblemer, som blir oversett eller som ikke blir gitt nok oppmerksomhet av det offentlige. Dette er oftest problemer som folket/samfunnet er opptatte av. Ngo bringer frem disse spørsmålene, og presser frem endringer som de statlige institusjonene burde foreta seg for å kunne løse problemene.

Hver Ngo er ganske så ulik, fordi de har alle spesifikke interesse felt som de har som mål å fremme. Men det de alle sammen er like på, er å fange sivilsamfunnets problemer rundt

ved å være informanter og overbevise offentlige instanser om å støtte saker som de mener er viktig samfunnsrelatert problemer eller spørsmål. De har en formidlende kraft som vil si at de formidler saker mellom de private sfære og offentlige sektor gjennom for eksempel debatt eller diskusjon (Ibid:245). På den måten spiller de en rolle i deltakelsen i de offentlige beslutningene som blir tatt (Ibid:245).

Som interesse organisasjon handler det, også om interessekamp, hvor de presser frem deres medlemmers interesser frem der det fattes viktige beslutninger som angår deres interesser. Mange rettigheter vi har i dag, har sine røtter fra Ngo. For eksempel kvinne-rettighetene i Norge. Det var kvinner som på 1880-tallet kollektivt gikk sammen og engasjerte seg i stiftelsen av organisasjoner, for å kreve bedre rettigheter for kvinner og bedre deres stilling i samfunnet.

(https://snl.no/Kvinnens_rettigheter_i_Norge_fra_1814_til_1913). Dette og flere andre rettigheter og friheter vi har den dag i dag, er resultat av frivillige organisasjonenes påvirkning. Dermed har Ngo spilt en stor og spiller fortsatt en stor rolle i dagen demokrati.

1.3 Problemstilling

For å studere Bellona som er en Ngo sin påvirkningskraft på EU, og hvordan dets autonomi blir ivaretatt, føres i utgangspunktet følgende problemstilling:

Hvilken form for relasjon er det mellom Bellona og EU. Og hvordan har relasjonen påvirket Bellonas innflytelse på EU sin klima og energipolitikk, uten at Bellona har mistet sin autonomi som en Ngo.

Måten spørsmålet stilles på leder til at det er en beskrivende del og en forklarende del. Den beskrivende delen vil kunne belyse hvilken form for relasjon det er mellom Bellona og EU sin klima og energi politikk. Her vil det så tas utgangspunkt i litteratur om teoretiske relasjonsformer mellom frivillige organisasjoner og offentlige politikk. Deltakeren opererer med fire idealtypiske relasjonsformer. Disse idealtypene vil være nyttige for å beskrive forskjellige relasjonsformene og hvordan de forklarer påvirkningskraften Bellona har på EU sin klima og energipolitikk. De vil også være relevante for å belyse hvordan Bellona beholder sin autonomi gjennom det hele. Oppgaven vil være overveiende

teorifortolkende ettersom man her bruker litteratur til å forklare relasjonsformen og dokumentstudier.

1.4 EU-Kommisjonen

Kommisjonen i EU regnes for å være den administrative delen av EU, som har i oppgave å både forsvare, samt representere EU organet sine interesser. Den har ansvar for å utvikle og foreslå lover til Ministerrådet og Europaparlamentet som kan velge å fatte beslutninger om disse lovforslagene. Dets andre funksjon er å passe på at medlemslandene implementere bestemmelsene i deres enkelte land. På samme måten som regjeringen i staten har sin funksjon som den utøvende makt, har Kommisjonen i EU den utøvende makt. Det tredje vil være at Kommisjonens rolle å representere i internasjonale forhold. Det er gjennom denne enheten i EU, at Bellona har mulighet til å påvirke den politiske utformingen og beslutningsfasen på det internasjonale nivå.

1.5 Bellona

Miljøstiftelsen Bellona ble til i 1986 i Norge, hvor de har hatt sitt hovedkontor i Oslo (Bellona.no). Det er en Ngo og en aktiv privat aktør innen områder som miljø, klima og energi, både på det nasjonale plan i Norge og på det internasjonale plan (Ibid). Det kommer frem på Bellonas hovedside at de er og fortsetter å være en selvstendig miljøforkjemper som også tar på seg rollen som ”vaktbikkje” hvor de undersøker og rapporterer all form for miljøkriminalitet (<http://bellona.org/about-bellona>). Bellona er, som andre frivillige organisasjoner, avhengig av medlemmers dugnadsinnsats (Lesjø, Rønning, 2015:145). I hovedsak så er ikke innsats fra medlemmene lønnet eller så er det tale om kan være svært lite lønnet hvor organisasjonene overlever på pengegaver, dugnad og donering fra medlemmer (Ibid:145).

Dette er ikke til hinder for at ikke fortjenestebare organisasjoner allikevel kan ha ansatte som er lønnet samtidig som det er frivillige innsats (Ibid:146). Mange frivillige organisasjoner har likevel lønnende profesjonelle i tillegg til den ulønnede innsatsen

1.5.1 Indre og ytre struktur

Bellona ansatte er en gruppe med bred profesjonell faglig og høy kompetanse innenfor forskjellige områder som forskere, ingeniører, advokater, kriminologer, rådgivere,

journalister, for å nevne noen (Bellona.no). En sitter inne med kompetanse, erfaringer og fagpersonell som gir Bellona en innovativ kraft i måten de går frem for å finne løsninger. Dette gjør organisasjonen spiss og egnet til å engasjere seg i prosesser som kan være risikofylte. Dette kan betegnes som deres indre strukturelle form.

Bellona sitt interesseområde angår som nevnt miljø og klima-spørsmål. Noe som vil si at det er et område som blir påvirket og påvirkes både nasjonalt og internasjonalt. Sakene er av global interesse. Dette fører til at Bellona arbeider med og imot alle og enhver som er relevante i deres mål for et bedre miljø og problemløsning innenfor det internasjonale og nasjonale samfunnet. Dette kan være alt fra byråkrater, politikere, og andre frivillige organisasjoner (Ibid). Selv om Bellona er løsningsorientert med saker som de finner viktige innenfor deres interesse område, har de tro på at for å kunne bekjempe miljøproblemene er det viktig å samarbeide med andre med samme interesse (Ibid). Derfor har Bellona etablert tre internasjonale kontorer. I Brussel og to i Russland (St. Petersburg og Murmansk). Dette er for å kunne skape endringer i europeisk miljø- og klimapolitikk gjennom innflytelse på EU-kommisjonen, som befinner seg i Brussel.

1.5.2 Bellona og EU

Noe av det som kjennetegner Bellona og andre tilsvarende organisasjoner er at de er ikke statlige organisasjoner, noe som vil si at de er selvstendige aktører som i utgangspunktet ikke skal la seg presse eller bli påvirket av de offentlige institusjonene. Det vi skal sette fokus på i denne oppgaven er dermed om Bellona beholder sin autonomi i sin relasjon til EU sin klima- og energipolitikk. Eller om Bellonas gjennomslagskraft er avhengig av den innflytelse som ”byttes” mot mindre autonomi i klima- og energipolitikken. Bellona skal ha en påvirkningskraft på offentlige politikk, men har de offentlige myndigheter også en påvirkningskraft på Bellona? Hvem styrer så Bellona? Arbeider de enda i medlemmenes favør eller er de ledet av institusjonene?

Vi nå fokusere på hvordan Bellona har greid å ha en ganske betydelig innflytelse på et så stort område som EU sin miljø- og klimapolitikk.

Det vil være interessant å se hvilke faktorer som gjør at Bellona er blitt en organisasjon som har hatt innflytelse på EU, og om den en gang selvstendige organisasjonen har måttet gi fra seg litt av sin autonomi for å få til dette, eller om de har greid å bevare den.

Dette kommer vi tilbake til senere i oppgaven. Først skal vi se på de idealiserte relasjonsformene mellom frivillige og offentlige institusjoner.

2.0 De tradisjonelle deltakerkanalene

Den tradisjonelle deltakerkanalen, som også kalles numerisk demokrati, er den tradisjonelle måten for borgernes politiske innflytelse skjer. Dette kan også kalles valgkanalen. Den andre er det fleste statsvitere som Rokkan kaller den korporative kanal eller også kalles organisasjonskanalen. (Enjolras og Waldahl:2009) Det er som det har blitt vist til tidligere i oppgaven, hvordan aktører utenfor det offentlige, påvirker politikken utforming.

Jeg skal nå gjøre rede for de fire idealmodellene, hvor tre av dem blir mest omtalt for å beskrive hvilken type relasjon det er mellom Bellona og EUs klima- og energipolitikk.

2.1 De fire idealmodellene

2.1.1 Neokorporatisme

Det er et system hvor den offentlig myndighet befinner seg på toppen og en eller flere aktører sammen opererer nedover systemet. Dette vil da utgjøre to viktige aktører som er det offentlige og organisasjonen(er). Organisasjonene er enten dannet av det offentlige, sertifisert eller blitt gitt legitimitet, eller finansiert slik at det offentlig har en form for kontroll over dem (Enjolras, Waldahl, 2009:11). Politikken utforming skjer ved at den offentlig myndighet prøver å komme til enighet med organisasjonen eller den dominante organisasjonen hvis det er flere enn en organisasjon (Ibid) Det må bemerkes at den dominante organisasjonen er den organisasjonen som er blitt gitt representasjonsmonopol på det offentlige innenfor den sektoren i samfunnet organisasjonen tilhører. For eksempel innenfor den økonomiske sektor vil det finnes en dominant interesserorganisasjon som vil ha representasjonsmonopol når det reiser, spørsmål om noe som angår deres økonomiske forhold. Et annet trekk ved denne modellen er at aktørene innenfor organisasjonene ikke deltar frivillig, men er tvungen til å delta i medlemskapet (Ibid). Det fører til at det ikke er noe konkurranse mellom interesseorganisasjonen innenfor sektoren. I en slik modell bruker staten den kontrollen den har over disse interesseorganisasjonene til å styre samfunnet. Slik interesseorganisasjoner kan for eksempel være LO.

Denne modellen er ikke så aktuelt for å studere Bellona. Bellona faller utenfor denne kategorien da den er en selvstendig interesseorganisasjon. Denne modellen er tatt med for å vise at det ligger en utvikling i organisasjonenes relasjoner til offentlige institusjoner, som kommer til syne gjennom de forskjellige modellene.

2.1.2 Nettverk/governance

I en slik modell finner man både aktører som er statlige og ikke-statlige. Det foregår er et samspill mellom disse selv om de har ulike mål og strategier. Årsaken til at disse gruppene samarbeider er deres kontekstavhengighet. De har tilgang til ulike og spesifikke informasjoner i tillegg til de maktforhold blant dem er basert på hver organisasjon sine ressurser og posisjon (Ibid):12). Fordi de er avhengige av hverandre for å kunne oppnå noe offentlig politiske resultater, så vil politikken utforming bli preget av gjensidig tilpasninger, diskurs og forhandlinger (Ibid:11).

Denne nettverkstilnærmingen har etter som samfunnet har utviklet seg og blitt mer kompleks utviklet i retning av governance, Her er det offentliges forhold til det sivile samfunn endret seg. Denne endringen er blitt til fordi det er blitt stilt kritiske spørsmål ved det offentliges styringsevne når det kommer til samfunnsproblemer. Det offentliges styringsverktøy var basert på hierarki, som var en administrativ, vertikal funksjon for å organisere seg rundt et felt, og ikke direkte mot et problem(Ibid:14). Et felt kan her være arbeid og helse men ikke direkte mot et spesifikt problem. Dette handlet om den rasjonelle styringsmodellen som gikk ut på å treffe beslutninger å løse problemer uten å egentlig vite hva årsaken til problemet var (Ibid:14). På den måten vil problemet blusse opp igjen ved en annen anledning med forverring av situasjonen. De horisontale lenkene i styringsverktøyet sin integrasjon blir også som svak, som fører til at det offentliges kapasitet og kompetanse til å håndtere samfunnsproblemer ikke rekke til (Ibid.14). Denne utfordringen gir sivile aktører plass til å ta plass i både in-put og beslutningsprosessen i den offentlig politikk, fordi offentlige nå mobiliserer private aktører som Ngo til samarbeid med dem. De er bedre rustet og har kompetanse til å konsentrere seg om et samfunnsproblem om gangen, og dermed finne frem til årsaker og gode løsninger. Her blir spillet mellom det offentlige og de sivile aktørene tilført forhandlinger, insitament og overtalelser hvor det offentlige enda beholder sin posisjon som leder (Ibid:14).

Her ser vi hvordan det har vært en overgang fra en hierarkisk styringsform til en nettverksbasert styringsform og til governance (Ibid:14). Et demokrati oppfattes som et mekanisme som føyer sammen de individuelle preferansene. Og denne styringsformen er ganske lik dette.

Det er to ytterkanter. Den ene ytterkanten er at det er mange interesseorganisasjoner som må komme frem til en konsensus for å fatte beslutninger. Samtidig, på den andre siden, er det snakk om å oppnå felles gode som i et demokrati (Enjolras, Waldahl, 2009:15).

Mellom disse to ytterpunktene må det være en form for mekanisme som gjør det mulig å fatte beslutninger. Disse mekanismene kan være forhandlingsmekanisme, aggregeringsmekanisme og deliberativ mekanisme. Dette skal vi se på innen de to idealmodellene deliberativ korporatisme og interessekorporatisme.

2.1.3 Interessekorporatisme

Interessekorporatisme i en neokorporastisk forståelse blir basert på representasjon av interesseorganisasjonene og deres interesser. Det vil finnes en dominant interesseorganisasjon som vil ha monopol over representasjon og informasjon (Lesjø, Waldahl, 2009 :15). Innenfor denne modellen kombinerer eller sammenslås de ulike organisasjonene sine preferanser sammen internt, og deretter forhandles de med offentlige myndighet. Den organisasjonen som har monopolet er basert på legitimitet og makt fra staten, som er igjen basert på kvantitative forhold (Ibid:15). Dette betyr at det er interesseorganisasjonen som har evne til å rekruttere flest mulig medlemmer til sin organisasjon som da vil ha mest makt og innflytelse i forhandlingene (Ibid). Styrken og legitimiteten ligger i antall medlemmer, og det at medlemmene forpliktet seg i sine interesseorganisasjoner (Ibid). Relasjonen mellom det offentlige og de sivile aktørenes blir en formalisert setting hvor de samhandler. Dette kan være i komiteer, råd, utvalg osv.(Ibid)

2.1.4 Deliberativ korporatisme

Denne modellen betegner de relasjoner som utspiller seg innenfor de formelle institusjonelle rammene (ibid:16). Her er ligger hovedvekten på kvalitativ representasjon og ikke kvantitativ. Her blir organisasjonene invitert til å delta i politikkdannelsen, på grunnlag av alt annet enn antall medlemmer eller materielle ressurser (Ibid:16). De deltar på grunnlag av at de representerer for eksempel en annen form for identitet, har et argument eller har en form for kompetanse som virker viktig for å løse samfunnsrelaterte

spørsmålet (Ibid). De vil antas for å være viktige parter i den politiske utformingsprosessen. Her er det deres kvalitative deliberative elementer som blir grunnlaget for innflytelse (Ibid).

Det er denne modellen som utgjør et offentlig rom fullt av mangfold av interesseorganisasjoner med divergerende interesser og identitet. Her blir interesser og synspunkt representert, konfrontert hverandre, og konflikter kan bli tatt opp i diskurs (Ibid). Dette åpner opp for lobbyisme hvor forskjellige aktører har direkte kontakt med den offentlig myndighet uten at relasjonen mellom disse to er institusjonalisert. Dette er i motsetning til det som blir preget interessekorporatismen (Ibid). I lobbyismen blir organisasjonenes interesser frontet av dem selv i direkte kontakt med det organ som har beslutningsmyndighet i de sakene de arbeider for å påvirke. (Hanssen, 2007, 253). Her gis det mulighet for å påvirke beslutningstakerne.

Oppsummering av de ulike former for relasjon mellom Bellona og offentlig politikk. Disse idealtipe modellene som vi nå har tatt for oss finnes ikke i rendyrket form i virkeligheten (Enjolras, Waldahl, 2009:16). Man vil som regel finne en blanding av disse idealmodellene når man skal beskrive relasjonen mellom Bellona og EU. Men når vi ser på trendene i idealmodellene ser vi også endringstrendene i relasjonsformene, og transformasjonen fra for eksempel interessekorporatisme til lobbyisme (Enjolras, Waldahl, 2009: 16). Bellonas evne påvirker EU-kommisjon kan ligge på overlappende overflater av de forskjellige teoriene. Dette kommer vi tilbake til i analysen.

3.0 Forskningsdesign og metode

I følge Jacobsen (2005:102) så egner et tverrsnitt seg til å finne ut av hvilke fenomener som varierer på et gitt tidspunkt. Med tverrsnittsundersøkelse kan jeg få en forståelse av hvorfor noe fører til noe annet (Ibid:120). Min problemstilling handler om et tidspunkt, og jeg vil ikke si noe om endringene over tid. Det har ikke vært noe ambisjon å finne ut av endring i Bellonas relasjon med EU sin klima og energi politikk eller endring i deres autonomi. Her ønskes det kun informasjon om hvordan forholdet er nå basert på noen faktorer som omhandler hvordan relasjonsformer er årsak til innflytelse på offentlig politikk, og bidrar til at Bellona ivaretar autonomi.

Min studie er teoretisk fortolkende, det vil si at teoriene vil fortelle noe om hvordan ulike forskjellige fenomener står i forhold til hverandre, og ikke mekanismer og prosesser som gjelder (Jacobsen, 2009:119). Mekanismene og prosessene flytter fokus fra årsak og virkning til å avklare hvorfor en variabel skaper en effekt (Ibid, 2009:119). Her kan funn generaliseres til påstander som er teoretiske og man går i dybden og avklare effektene (Ibid).

3.1 Bellona som undersøkelsesobjekt

Bellona representerer det empiriske grunnlaget for oppgaven. Hensikten med oppgaven er å kunne forklare Bellona som Ngo sin relasjon til EU i forbindelse med relasjonsformene og deres autonomi i forhold til det. Å velge Bellona begrunnes ved at det er en Ngo som er liten i størrelse, men allikevel er anerkjent for sitt engasjement innenfor sitt interessefelt. Det er av stor interesse å finne ut hvorfor en slik interesseorganisasjon som Bellona, har fått til å påvirke EU-sin klima og energi-politikk. Her valgte jeg å ta for meg alle alternativene for relasjonsformer slik at jeg kan få benyttet dem for å se om Bellona faller innenfor et eller flere. Selv om Bellona sterkt plasserer seg innenfor kategorien av lobbyisme, så er det muligheter for at det er en overlapping mellom disse ulike relasjonsformene. Dette kan være en årsak til at Bellona er et godt etablert organ i forhold til EU, tross dets relativt beskjedne størrelse. Dette kunne ha blitt forklart med at Bellona er medlem av paraplyorganisasjoner, men det er ikke tilfelle fordi Bellona driver alene som et selvstendig Ngo i Brussel for å prøve å påvirke EU institusjonene. Jeg skal her prøve å finne ut av relasjonsformene hvor Bellona plasseres, og om dette også er tilknyttet ressurser som Bellona har, som kan være av interesse for et organ som EU.

3.2 Metode og kildebruk

I undersøkelsen skal det ikke samles inn primærdata, noe som vil til si at all informasjon kommer fra sekundærdata. Dette vil da være en dokumentundersøkelse som ifølge Jacobsen (2005:163) brukes når andre kilder er umulig å få tak i. Grunnen til valg av denne metoden er vanskeligheten å komme i kontakt med kilder i Bellona organisasjonen. De enhetene som hadde god nok kunnskap om Europa Bellona, som jeg ble henvist til, var veldig få. Disse var vanskelig å få tak i ettersom de befinner seg i Brussel, og ofte befant seg i møter på dagtid. Enhetene som jeg fant på Bellona huset i Norge, ønsket ikke å uttale seg om Bellonas relasjon til EU siden dette ikke var innen deres spesialfelt. Det kan være

at disse personene, ikke har tillatelse til å informere om saker angående Bellona som de ikke har dyp kjennskap til (Jacobsen, 2005:164). Av disse grunner måtte jeg ty til dokumentundersøkelser. Dette vil jeg anta vil være mer troverdig enn å få uttalelser fra personer som ikke var direkte medvirket i Bellona sin representasjon i Brussel. Jeg valgte derfor å bruke en bestemt høringsuttalelse fra Bellona til EU-kommisjonen angående utvikling av et klimaendings avtale for EU landene. Høringsuttalelsen som er nedskrevet kan være objektivt siden det er en nedskrivning av referater (Ibid). Her kan jeg gå i dybden å se hva som blir sagt mellom disse to partene og hvordan de relaterer seg til hverandre. Man kan få et inntrykk av om det er en gjensidig avhengighet mellom dem eller ikke, samt at vi kan få et inntrykk av dynamikken i deres måte å forholde seg til hverandre på. Her kan dokumentet virke som et observasjon av deres interaksjon om en interessesak (Ibid:164). Dette dokumentet er en utskrift fra et høringsmøte hvor Bellona og EU var tilstede. Her fanges det opp hvordan Bellona for det første kommer i dialog og møte med kommisjonen, hvordan de går frem i møtet, om de blir gitt ordet, eller om de kun er tilstede for å skaffe seg informasjon men ikke gitt noe rom for spesiell innflytelse. Eller om de er tilstede for å bli hørt, hvor nyttig informasjonen Bellona bringes direkte inn for kommisjonen. Dette opplyser om Bellona er blitt legitimert av kommisjonen fordi at deres informasjon vil være til stor nytte for et organ som EU.

Det er valgte dokumentet kan hjelpe meg å se hvordan Bellona og EU sin relasjon er, og til å se hvilken kanal innen deltakelse som blir benyttet. Og om denne deltakelsesformen de har er relativt det samme eller om Bellona bruker andre kanaler i tillegg. Studiet vil hjelpe med å bedre plassere Bellona innenfor et eller flere av kategoriene innenfor relasjonsformene, slik at man kan identifisere Bellona sitt posisjon og forholdet mellom den og kommisjonen. Ved å plassere Bellona i den kategorien kommer det frem til at man kan beskrive deres autonomi som et NGO og deres påvirkningskraft.

Dokumentets opphav finnes innenfor sentrale offentlige publikasjoner, og indikerer at det derfor er valid og holdbar. Dokumentet er også relevant til å belyse problemstillingen i oppgaven.

Som allerede vist, settes denne dokumentanalysen inn i et bestemt og oppdatert teoretisk utgangspunkt i faglig bidrag som omhandler min rammeverk, som også har vært empiriske studier.

Frivillige Organisasjoner og offentlig politikk, av (Bernard Enjolras og Ragnhild Waldahl). Denne boken er direkte rettet mot problemstilling min angående hvordan frivillige organisasjoner spiller en viktig rolle i demokratier og hvor viktig del de er av utformingen av de politiske prosessene. Boken beskriver hvordan implementeringen av politikken er mulig uten å undervurdere organisasjonenes uavhengighet, som er sentralt for min studie. De får frem de frivillige organisasjonenes posisjon, som befinner seg i et spenningsfelt i av å ville være med å utforme offentlig politikk, men samtidig greie å beholde sin egen autonomi. Jeg har også støttet meg på andre referanser som er mer å betegne som lærebøker.

Det er også valgt å bruke Bellona sitt hjemmeside for å kunne få generelle opplysninger om Bellona. Det var vanskelig å få tak i noe annet informasjon om dem utenom deres egen organisasjon. Hjemmesiden vil anses for å være en troverdig kilde. Med de begrensninger som manglende fra aktuelle informanter medførte, så har jeg tro på at særlig i høringsuttalelsen gis et godt bilde av Bellonas interaksjon og rolle med EU på et bestemt tidspunkt, eller tverrsnitt av samhandlingen.

4.0 Analyse og drøfting

Bellona representerer seg selv både gjennom en formell og uformell kanal. Den uformelle skjer gjennom lobbyvirksomheten, og den formelle skjer gjennom funksjoner som en høringsinstans for EU-kommisjonen. Første vedlegget er og dokumentasjon som omhandler og daterer Bellonas høringsuttalelse gjeldende en sak om klima-avtale i forberedelsesfasen (Europa.eu).

Her stilles det direkte spørsmål hvor Bellona avgir sitt svar innen forskjellige områder i feltet som er innenfor klima og energi. Spørsmålene som blir stilt av Kommisjonen begynner alle med spørreordene (hva og hvordan) eller leder til løsning baserte svar. Dette indikere at Bellona har bred og god kunnskap innenfor de tema som de blir innkalt til å uttale seg om. Deres kompetanse kan framstås som nyttig for tiltak kommisjonen vil fatte. Høringsuttalelsen utvikler seg fra å være en høringsrunde til å bli en rådgivende runde om hvordan gå frem med å oppnå målet, og om hvordan problemer burde løses i klimaavtalen. Avtalen er allerede utredet av kommisjonen, men den stiller seg selv kritisk til valgene som kan tas. Det åpnes rom for Bellonas kunnskap og innfallsvinkel i utformingen av tiltaket. Dette skal vi komme tilbake til.

4.1 Interessekorporatisme og nettverk/governance anvendt på Bellona

Det som er hovedtrekket i relasjonsformen innen interessekorporatisme til en interesseorganisasjon og den offentlige institusjon, er at det er institusjonalisert og at interesseorganisasjonene inngår i et paraplyorganisasjon (Enjolras, Waldahl, 2009:15). Her skjer det en kombinerings av interessene til organisasjonene internt og, som blir forhandlet til myndighetene (Ibid). Her finnes det en interesseorganisering som da institusjonaliseres i et representasjonsmonopol basert på kvantitative forhold. Bellona er en liten organisasjon med i underkant av 100 ansatte (<http://bellona.no/om-bellona>). Det ville ikke være mulig for en så liten organisasjon som Bellona å få legitimt representasjonsmonopol fra EU-kommisjonen basert på dens medlemsmasse. Dette vil svekke Bellonas interessehevding med tanke på at det må til en god del kompromiss mellom organisasjonene, samt at det må videre gå over til forhandlinger med Kommisjonen. Man ser det samme bli et preg i nettverk/governance relasjonen. Dette selv om, det her samarbeides i nettverk mellom organisasjonene, hvor det oppstår gjensidig tilpasninger og med forhandlinger. Her vil

Bellona måtte vike, litt av sine synspunkter og verdier til fordel for å få frem litt av sine kjerneverdier. Her må de «dele» med de andre organisasjonene. De er avhengige av hverandre på grunn av ulike ressurser. Dette er ressurser som hver organisasjon har fullt kontroll over, men som bare kan brukes gjennom forhandlinger og insitamenter fra Kommissjonen (Enjolras, Waldahl, 2009:14). Relasjonen her med Kommissjonen ville bli at Bellona sammen med andre interesseorganisasjoner ville bli gitt rom til å komme med løsninger. Men med forhandlinger stadig vekk fra interesseorganisasjonene og deretter veien opp til Kommissjonen ville si Bellona sine verdier, meninger og input bli vannet ut før de nådde fram til parlamentet for å bli fattet som et vedtak. Å samarbeide i et nettverk med andre organisasjoner kan lede til at en direkte kontakt med Kommissjonene kan bli diffus, at man forsvinner blant alle andre interesseorganisasjoner. Denne nettverket/governance relasjonsformen oppfattes som en mekanisme hvor interesseorganisasjonene må komme frem til konsensus for å fatte beslutninger (Ibid:14). Dette kan være tids krevende spesielt når de kanskje ikke kommer til enighet, hvor det kan gå ut over effektiviteten til å løse saker som trenger umiddelbart oppmerksomhet. Ut fra Bellonas mål om å være selvstendig (Bellona.no), så går dette ut over deres evne til å bringe frem løsninger på en selvstendig måte uten at de blir vannet ut.

4.2 Deliberativ korporatisme og lobbyisme anvendt på Bellona

Deliberativ korporatisme er institusjonelt, og her spiller diskurs den sentrale rollen (Enjolras, Waldahl, 2009:17). Her inviteres ulike aktører inn for høringer innenfor institusjonelle arenaer (Ibid). Som vi så i interessekorporatismen, så var det den kvantitative representasjonen organisasjonen representerte som legitimerende organisasjonene (Ibid:17). Men i den deliberative korporatismen så er det den kvalitative representasjon som er kriterium (Ibid:16). Som vi tidligere så, legges det vekt på form for identitet, kompetanse, røst eller argument som viktige kriterier å ta hensyn til i politikktutforming (Ibid:16). Så hvordan passer Bellona inn her? Hvis vi ser på Bellonas indre struktur så er den sammensatt av en gruppe profesjonelle og faglige personer med ekspertkompetanse innen forskjellige områder (Bellona.no). Det er ressurs for Bellona til å foreta sine egne undersøkelser, bekrefte mistanker, komme med løsninger til et miljøproblem. Bellona er bygget opp slik for å kunne lansere løsninger. Deres bredde av fagfolk med kompetanse med flere års erfaring fra organisasjonslivet gjør dem til en ressurssterk stemme. Bellona som en organisasjon tilegner seg av denne grunn en slags

selvstendighet til å bemerke seg farer i miljøet og har kompetanse for å finne løsninger. De er et interesseorganisasjon som virker å være selvstendig på grunn av sin kompetanse innen miljøfeltet.

Som vi tidligere så i nettverk/governance relasjonen, som er at det offentlige sin kompetanse og kapasitet ikke rekker til å løse noen samfunnsproblemer, slik at det dannes et samspill mellom det offentlige og sivile aktører til å finne frem løsninger fordi de er bedre rustet til det (Ibid:14). Dette er akkurat den samme relasjonen hvor EU sin klima og energipolitikk trenger, og kan være avhengige av, Bellonas kompetanse til å løse klima-problemer og få tilgang til informasjon som Bellona sitter på. Forskjellen mellom governance og de relasjonen som er her, er at organisasjonene blir kalt inn fordi de antas av det offentlige til å være kompetente til å være med på løse en sak. Her dannes det en gjensidig relasjon. EU trenger Bellona sin kompetanse og Bellona trenger EU til å sette i live noen av dere løsninger rettet mot klima og energi problemer, samt tiltak og lover til fremtidige konsekvenser. Som vist til tidligere, skal i utgangspunktet selvstendige organisasjoner som Bellona være økonomisk uavhengig. I form av å ikke motta noe form for økonomisk støtte fra EU. Vedlegg 1 (List of Organisations Having Received Community Funding for Environmental Purposes 1998.") viser en liste over frivillige organisasjoner som har mottatt samfunnsdonasjon. Dette regnes som pengegaver, dugnadspenger fra Bellona sine egne medlemmer eller andre enkelt individer som støtter deres sak. Pengene som er registrert ble brukt til forskning på informasjon om atomkjerne sikkerhet og alternativt energikilder (Ibid). For å bekrefte dette mer, legges det merke til vedlegg nr.2, at i det siste spørsmålet som angår økonomiskrelaterte spørsmål, så unngår Bellona å stille seg til rette for finansielle spørsmål. Dette kan ha med å gjøre at de ikke har noen økonomiske tilknytninger til EU.

Vi skal se på høringsuttalelsen mellom EU og Bellona, i vedlegg 2.

Det er satt opp flere spørsmål fra EU til Bellona, hvor de avgir sitt svar innen forskjellige områder innenfor klima og energi. La oss bruke et av dem som et eksempel, for å se dynamikken i deres dialog i uttalelsen.

Et eksempel fra høringsuttalelsen er spørsmål nr. 2:

EU :“ *“Would this aspirational long term goal be appropriate in the light of the 2007 IPCC reports and latest scientific knowledge? “*

Bellona: “No, to have a reasonable chance at staying below 2C, we should not exceed 350ppm CO2 equivalents. To this end, rich countries such as the EU need to go carbon-negative by 2050. Even if we want to stay "only" below 450ppm (78% chance of exceeding 2C), global emissions still need to be reduced by 85% between 2005 and 2050.”

I en vanlig høringsuttalelse går man ut ifra å bli stilt spørsmål om hva man synes om en utredning, om man har noen formeninger. Men i denne uttalelsen fra Bellona til EU, stiller EU direkte spørsmål som formuleres som de ønsker informasjon og veiledning om. Hvordan å gjennomføre det, og gå frem. Forholdet blir nesten sammenlignbar med det av en elev og lærer. Hvor en stiller spørsmål fordi en ikke er helt sikker eller ikke vet svaret. Så svarer lærer ja eller nei og begrunner det og forteller deg det riktige svaret. I denne interaksjonen mellom Bellona og EU har virker det som det er det som skjer.

I svaret til Bellona, svarer de med et blankt «nei», og deretter fortsetter med hva som må gjøres for at EU får det resultatet de ønsker å oppnå.

Ser vi videre på de andre spørsmålene i høringsuttalelsen, så stiller Kommisjonen all spørsmål med spørreordene (hva, og hvordan) eller leder til løsningsbaserte svar. Dette indikere at Bellona har bredt og god kunnskap innenfor de tema som de blir innkalt til avhør for burde inngås i klima avtalen. Avtalen er allerede utredet av kommisjonen, men den stiller seg selv kritisk til valgene som kan tas. Det åpnes et stort rom for Bellonas kunnskap og innfallsvinkel i utformingen av avtalen. Observerer man uttalelsen nærmere argumenterer Bellona for og imot forskjellige temaer i spørsmålene. Det føres en diskurs (Ibid:17). Denne måten for direkte kontakt til Kommisjonen gir god innsikt i kjennskap og personlig forhold mellom Bellona og EU. Det kan nesten bekreftes at det ut ifra et slik forhold utvikler seg tillitt mellom Bellona og EU. Tillit ifra Bellona om at EU vil prøve å gjøre sitt beste for å kjempe for et bedre klima og energi politikk i Europa, med tiltak og planlegging for framtiden. Og en gjensidig tillit ifra EU om at Bellona har kompetanse til å veilede, informere om situasjoner og bringe frem godt planlagte løsninger og måter for å få bedre klima og energi politikken gjennom en ny klima og energi avtale. Dette kan anses

for å være den formelle kanalen Bellona relatert til EU gjennom, fordi de ble innkalt til høring grunnet deres ressurser, som er kompetanse innen flere felt. Men vi må ikke se bort ifra at det ikke kan ligge noe mer i underbevisstheten til EU, enn tilliten de har til Bellona. Bellonas makt i form av kompetanse, effektivitet og anerkjente stilling som en aktiv internasjonal forkjemper for klima- og energipolitikk, gir dem den makt i form av at de blir høyt respektert. Om så Bellona skulle ha valgt å kritisere EU for eksempel ut i media, ville dette blitt gjort basert på gode opplysninger, bevis og fakta om hvorfor EU ikke gjør et godt nok arbeid i å ta vare på våre barns framtidige miljø. Dette ville ha satt EU på kanten til å bli sett som inkompetente som kan lede til at de mister folket, medlemslandenes og ikke minst det internasjonale tillit. Og dermed ha Bellona som en støttespiller og kunne føre en god klima- og energipolitikk, virker ikke som å være en aledes dårlig ide. Men en god strategisk taktikk.

Den uformelle kanalen er gjennom lobbyvirksomhet. Dette er nok det Bellona er mest kjent for. Deres lobbyvirksomhet skjer i Brussel, hvor EU-kvartalene befinner seg (Bellona.no). Lobbyisme er en direkte fronting av Ngo sine interesser for Kommisjonen, hvor det blir tillagt politisk press på kommisjonen for å oppnå innflytelse (Enjolras, Waldahl, 2009:17). Her er det blant annet, lik nettverk/governance, flere sivile aktører, med andre ord pluralisme. I tillegg til har begge disse relasjonsformene uformelle kontakter, mellom dem og de politiske beslutningstakerne (Ibid:18). Selv om nettverk/governance og lobbyisme er nokså like, er det noen skiller som forårsaker at Bellona sin innflytelse og autonomi blir ivaretatt i lobbyisme framfor nettverk/governance.

Det handler om felles interessefellesskap mellom politikerne og organisasjonene. Politikerne forventer at det blir gitt en finansiell eller politisk støtte fra organisasjonene for at de skal kunne bli hørt (Ibid:18). Men det virker som at fordi Bellona ser ut til å falle innenfor den deliberative korporatisme relasjonsformen, hvor de må ha en viss kompetanse for å kunne delta i høringer, gir den samme kompetansen sentral i lobbyismen også. Kompetansen med forskjellige ekspertfagfolk i Bellona leder til evnen til å argumentere og begrunne. Dette fører til at det åpnes en dør inn i lobbyisme uten at de må gi noen politikere finansiell eller politisk støtte i gjengjeld for å få gehør. Muligens ulikt flere Ngo, har Bellona utviklet denne evnen selv, som fører til at de innen lobbyisme også ivaretar sin autonomi uten kompromiss for sin politiske innflytelse samt sin autonomi som en Ngo.

5.0 Konklusjon

Dette studiet har vist at relasjonsformen mellom Bellona og EU spiller en rolle i hvordan Bellona skaper innflytelse på EU sin klima- og energipolitikk i både utformingen og beslutnings fasen. Den viste at det er noen relasjoner Bellona faller innenfor som er grunnlaget til at de får til økt mulighet til innflytelse, og samtidig holde seg selvstendige. Men dette var også basert på andre faktorer som også spiller en stor rolle. Blant annet gjelder det også Bellona sin brede gruppe av fagpersoner og profesjonsekspertise innenfor forskjellige områder som forskere, ingeniører, advokater, politikere, kriminologer og mer. Dette har gitt dem en mulighet til å bygge et organ hvor de i seg selv er selvstendige som en organisasjon. Dette løfter dem til et nivå hvor de som en organisasjon kan være innovative med forskning, og undersøkelser og finne løsninger på klima og energi utfordringer. Dette kompetansenivået har bragt med seg en autonomi i seg selv, i tillegg til at flere års erfaring med klima- og energi spørsmål. Dette kan sies å være en sjelden egenskap hos en frivillig organisasjon i møte med et organ som EU.

Denne egenskapen er det som ser ut til å forårsake en type gjensidig avhengighetsbånd mellom EUs klimapolitikk og Bellona. Bellona er bærere av god informasjon, dokumentasjon, rapport og løsningsorientering innenfor klima og energi, som er til nytte for EU for å forbedre den europeisk klima- energi. Samtidig er Bellona forkjempere for alt som omhandler klima, miljø, og energi hvor de er godt rustet med løsninger, men trenger noen til å sette deres interesser og mål ut i live. Det er nok denne type samarbeid Bellona sikter til når det ga uttrykk på nettsiden sin om at de er villige til å samarbeide med hvem som helst og imot hvem som helst innenfor klima- og energifeltet. Det er snakk om samarbeid hvor Bellona beholder sin selvstendighet med den gjensidige behjelpelighet for kunne å gjøre miljøet bedre. Det er her EU er til hjelp for Bellona. Det blir en <<hjelp oss, hjelpe dere endre miljøet>> type relasjon. Bellona beholder sin totale autonomi ved at de ikke trenger noe form for finansiell hjelp til noen forskning, informasjonshenting eller noe i den slag av EU. Derfor blir de heller ikke satt i noen situasjon hvor EU kan påvirke deres verdier og autonomi, de blir bare blivende i den posisjon som formidlere til EU med gjengjeld av å bli hørt og få interesse område sitt beskyttet og satt ut i livet.

6.0 Avslutning

Denne oppgaven har vist at det ikke er størrelsen på frivillige organisasjoner, som teller for deres innflytelseskraft. Men at det handler om deres pågangsmot og viljestyrke i å holde seg trofast til den visjonen og de verdiene de i utgangspunktet stiftet organisasjonen på grunnlag av. Dette har Bellona vist gjennom forholdet med EU. Hvor de har vært trofaste mot sin påstand om å være et selvstendig frivillighetsorganisasjon. Bellona sitt forhold til EU har også gitt et nytt forståelse om hvor viktig utfallet av et styrket organisasjons indre struktur, blir for deres fremtidige effektivitet og autonomi. Dette blir den store forskjellen fra Bellona og mange andre frivillige organisasjoner, viljen til å avstå fra noe form for hjelp fra annen organisasjon eller institusjon som fører til at deres selvstendighet blir satt på kanten. Dette er måten Bellona får til å skape en innflytelse på EU og ikke selv bli utfordret til å endre seg.

Referanseliste

Andersen, Jon Aarum. Organisasjonsteori: *Fra argument og Motargument til kunnskap*. Oslo: Universitetsforl., 2009.

Bellona. "About Bellona - Bellona.org." Bellona.org. 2014. Accessed May 26, 2016. <http://bellona.org/about-bellona>.

EU. "EUROPA - Environment - List of Organisations Having Received Community Funding for Environmental Purposes 1998." *EUROPA - Environment - List of organisations having received community funding for environmental purposes 1998*. August 17, 2015. Accessed May 27, 2016. http://ec.europa.eu/environment/archives/funding/ngo/1998/list98_en.htm.

Europa Eu. "Bellona_europa_en." EUROPA. 2012. Accessed May 26, 2016. <http://europa.eu/geninfo/query/resultaction.jsp?QueryText=bellona>.

Enjolras, Bernard, og Ragnhild Holmen Waldahl. *Frivillige organisasjoner og offentlig politikk*. Oslo: Novus Forlag, 2009.

Hanssen, Gro Sandkjær, Marit Kristine Helgesen, and Signy Irene Vabo. *Politikk og demokrati: En innføring i stats- og kommunalkunnskap*. Oslo: Gyldendal Akademisk, 2007.

Jacobsen, Dag Ingvar. *Hvordan gjennomføre undersøkelser?: Innføring i samfunnsvitenskapelig metode*. Oslo: Høyskoleforlaget, 2005.

Rønning, Rolf, and Lesjø Jon Helge. *Vårt politiske Norge: En innføring i stats- og kommunalkunnskap*. Bergen: Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke, 2015.

Vedlegg 1: Frivillige organisasjoner som har mottatt samfunnsdonasjon

Environment

English

[EUROPA](#) > [European Communities](#) > [Environment](#) > [Funding](#)
Contact | Search on EUROPA

Rainbow
Who's who | Policies | Integration | Funding | [Resources](#) | News & Developments

List of organisations having received Community funding for environmental purposes

In implementation of the provisions set out in the remarks on budget heading B4-3060/1998, the Commission hereby publishes in the *Official Journal of the European Communities* the amounts involved and a list of the organisations having received Community funding.

2. Results of the Call for the submission of proposals under a Community Action Programme promoting non-governmental organisations primarily active in the field of environmental protection

Organisation	Amounts granted in ECU	Aim of work programme
1. Seas at Risk (Netherlands) e-mail: sar@knoware.nl	87,053	Co-ordination of activities and exchange of information on marine environmental issues.
2. World Wide Fund European Policy Office (Belgium)	245,292	Conservation of nature and ecological processes.
3. Eurosite (France)	99,361	Conservation of nature and the management of sites. Supporting GOs and NGOs in CEECs to become effective in the field of nature conservation.
4. Climate Network Europe (Belgium)	141,462	Capacity-building, through the NGO network, on the problems of and the solutions to climate change and the co-ordination of European NGO policy on climate change.

5. European Forum on Nature Conservation & Pastoralism (United Kingdom)	82,220	Promoting regional farming systems which work in harmony with local environmental conditions.
6. British Trust for Conservation Volunteers (United Kingdom)	23,417	Supporting volunteers and communities to implement sustainable development strategies by practical conservation work.
7. Northern Alliance for Sustainability ANPED (Netherlands)	79,711	Changing unsustainable consumption and production patterns.
8. European Environmental Bureau (Belgium)	494,688	Environmental protection and sustainable development.
9. Bellona Europa (Belgien)	100,000	Disseminating information and research results particularly on nuclear safety and alternative energy.
10. Stichting Milieukontakt Oost-Europa (Netherlands) e-mail: mkontakt@antenna.nl	63,981	Strengthening NGOs in CEECs and NIS, and encouraging co-operation between them and EU NGOs.
11. Friends of the Earth Europe (Belgium)	250,544	Environmental protection and sustainable development.

Vedlegg 2: Høring av klimaendringsavtalen (EU, 2012)

Towards a comprehensive and ambitious post-2012 climate change agreement	
1. Background information	
I reply:	On behalf of an organisation or an institution
I reply on behalf of	NGO (international, national, regional or local)
Full name of organisation and Register of interest representatives ID number	Bellona Europa aisbl 8837191406-22
What is your country of residence/ country where your organisation or institution is based?	Belgium
2. The climate change challenge - a shared vision for the 21st century development	
Would this aspirational long term goal be appropriate in the light of the 2007 IPCC reports and latest scientific knowledge? (max 4000 characters)	No, to have a reasonable chance at staying below 2C, we should not exceed 350ppm CO2 equivalents. To this end, rich countries such as the EU need to go carbon-negative by 2050. Even if we want to stay "only" below 450ppm (78% chance of exceeding 2C), global emissions still need to be reduced by 85% between 2005 and 2050.
Is there a need for other elements to be part of the shared vision in order to ensure the transition to a sustainable low carbon economy? (max 4000 characters)	
3. Mitigation commitments by developed countries	
What should be the criteria for allocating emission reduction efforts among developed countries, considering also the need to ensure the "comparability of efforts" as agreed in Bali? (max 4000 characters)	As long as flexibility mechanisms are available, per capita emissions should be the main criterion in the longer term. Given the US are not likely to agree to that, similar percentage reductions for countries at similar income levels may be the most pragmatic. However, developed countries with higher per capita emissions should be expected to compensate through greater financial commitments to mitigation and adaptation.

4. Mitigation actions by developing countries	
What type of mitigation actions should developing countries undertake? How should these be measured, reported and verified? What should be the scale and legal nature of these actions? How should differences in responsibility and capability of different developing countries be taken into account? (max 4000 characters)	Mitigation actions should primarily be set against benchmarks and intensity targets (per output). These should be set sectorally and their magnitude at a minimum include all "no-regrets" options. Specific disciplines on energy subsidies should be negotiated, to include all countries. All of these actions should be made legally binding under a post-2012 climate regime. Non-compliance would entail exclusion from benefiting from flex mechs and other climate-related financial instruments.
To what extent and how should those actions be supported by technology and financial assistance from the developed countries? What kind of supporting tools could be developed at the international level to support domestic action and should there be respective roles for the public and private sector, including the carbon market? (max 4000 characters)	Major financial resources (measurable as a fraction of GDP) should be made available to finance mitigation and adaptation measures benefiting developing countries. This could be done through earmarking a share of auction revenues or through ordinary budget allocations. Financing could be in the shape of investment to make this proposition politically feasible in donor countries. Some of this funding could be domestic if it is cleared by an international mechanism to be of primary benefit to developing countries (e.g. malaria research, or R&D on small-scale algae photobioreactors). Countries with large current account surpluses due to petroleum exports should be required to make a greater contribution to international climate mitigation efforts (whether through grants, loans or investment).
How should technology and financial assistance by developed countries to developing country mitigation and adaptation actions be measured, reported and verified and should they be compared? (max 4000 characters)	